Hans Albert Söderquist

På besök hos sin morfar i Kil sommaren 1958 träffade han Britta Sundin från Godås i Eskilsäter som arbetade i lanthandeln vid Hannäs. Hon flyttade till Stockholm och ett par år senare gifte de sig i Eskilsäter kyrka.

1965 förde bostadsbristen i huvudstaden dem till Säffle, där tjänsten som vaktmästare i den nybyggda kyrkan innefattade en tjänstebostad. Efter några år i Säffle fick de en dotter som ofta som barn följde med sin pappa Hans i kyrkobyggnadens alla vrår. Han kom att arbeta totalt 33 år i Säffle församling fram till pensionen 1998.

I Säffle fick han nästan direkt uppdrag som kyrkosångare. Han hade en mycket kraftfull basstämma som under mer än 30 år ofta hördes på begravningar och bröllop. Hans engagerade sig tidigt i Visklubben som bildades i Säffle 1967. Med sång och dragspel, och ibland även gitarr, medverkade han ofta vid klubbens arrangemang så som Taube- och Bellmankonserter. Det var Hans som tog initiativet till gruppen Gårdsmusikanterna som under vårarna på 1980-talet underhöll på gårdarna i Säffles olika bostadsområden.

Hans hade ett stort litteraturintresse, speciellt för lyrik som han också själv skrev. På senare år började han göra oljemålningar vilka några gånger visades vid mindre utställningar, bland annat på Lurö.

Redan innan flyttlasset gick från Stockholm hade Hans och hustrun Britta låtit bygga en sommarstuga vid hennes barndomshem i Godås. I slutet av 1980-talet beslutade de att bygga ut denna och 1993 flyttade de dit permanent. Dock fick han inte leva där så länge, han avled 1 oktober 2001 efter ett par års sjukdom.

Dikter av Hans A Söderquist

Att äga

Du bygger en hydda vid vattnet

och ropar att stranden är din,

du bjuder en sommarvind draga

med flöjtspel i hyddan in.

Så slipas av vågor, eviga vågor,

i långa tider, i nedan och ny,

sakta bergen när höststeldsfärgen

för längesen lämnat din hy.

Och tiden dansar och gjuter

sitt färgspel av grönt och vitt,

när ingen längre kan minnas

att något en gång var ditt.

Reflexer

Redan så mörkt i decemberdag

av gråhet och is i förening.

Stunden är vila och vakendröm

bland minnesfragment som är kvar.

Tiden är flykt mot blåkall kväll

eller väntan på under och mening,

när sekunden får liv av en lyktas reflex

från vardagens istrottoar.

På nytt

Ur kris och kraftlöshet

ska trygghet vinnas,

när kampens natt mot tillitsmorgon vänt.

En skön och glömd musik ska återfinnas

och ljuda skönt från nya instrument.